

Sygn. akt I CSK 1015/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko A. S.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 marca 2014 r., sygn. akt [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistej zasadności skargi. Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi, mimo że niezwykle rozbudowane nie daje podstaw do przyjęcia, że w rzeczywistości można mówić o istotnym zagadnieniu prawnym dotyczącym interpretacji art. 24 k.c. Skarżąca upatruje istotności zagadnienia prawnego w potrzebie ustalenia stopnia szczegółowości sformułowania żądania, a w konsekwencji orzeczenia sądu w przedmiocie treści jej oświadczenia mającego na celu usunięcie skutków naruszenia dóbr osobistych. Wskazana kwestia, co dostrzega sama skarżąca, była przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego, które zmierzają do przyznania w tym zakresie sądowi orzekającemu możliwie dużej swobody w niezbędnym doborze środków ochrony służących usunięciu skutków naruszenia dobra. Twierdzenie zaś, że sformułowana w zaskarżonym orzeczeniu treść przeprosin jest zbyt ogólna i obejmuje również zdarzenia, które zostały w toku postępowania uznane za prawdziwe jest jedynie polemiką skarżącej i nie znajduje potwierdzenia w poczynionych przez Sąd Apelacyjny ustaleniach faktycznych.

Całokształt analizy skargi kasacyjnej nie uzasadnia natomiast wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).